

Література

1. A. Emrouznejad, B. Parker, G. Tavares. Evaluation of research in efficiency and productivity: A survey and analysis of the first 30 years of scholarly literature in DEA. *Journal of Socio-Economic Planning Science*. 2008. Vol. 42. №.3. P. 151–157.
2. T. J. Coelli, D. S. P. Rao, C. J. O'Donnell, G. E. Battese. An Introduction to Efficiency and Productivity Analysis. *Second Edition* . Springer. 2005. 349 p.

УДК 378.147(477)

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

*Шевченко А.А., к.е.н., доцент
Одеський державний аграрний університет*

Поняття «підхід» в класичній літературі не має однозначного тлумачення. З одного боку ми розуміємо, що це думка, погляд, з позиції якої розглядається об'єкт, а з іншого – напрям у наукових дослідженнях. Також ми можемо розглядати його як сукупність принципів і методів, що обмежені певними рамками. Існує позиція, що це метод дії, який націлений на створення цінностей для задоволення потреб клієнтів.

Не існує також єдиного погляду на трактування поняття «сучасність». Ми вважаємо, що сучасність – це актуальність буття, життя в його дієздатності. Змістовним наповненням сучасності є процеси комп'ютеризації, глобалізації... Сучасність аналізують у контексті теорії розвитку, класифікуючи її в поняттях кризи, трансформації, різких

кардинальних змін. Таке розуміння визначає особливості і наших українських реалій [23].

У сучасному світі технологічність стає основною характеристикою діяльності людини на усіх рівнях. Науковці використовують термін "технологія" на позначення сукупності прийомів і способів оброблення або виробництва певних продуктів ... Останнім часом зміст цього поняття значно розширився: інформаційні технології, технології біологічних систем, освітні технології та ін.

В розвинутих країнах в сфері освіти ставиться перевага розвитку особистості, її якостей, талантів і здібностей. Але необхідно зробити акцент на відставанні розвитку освітніх технологій викладання від розвитку науки і техніки, що спричинює виникнення кризових явищ в освіті. Це замкнуте коло, що уповільнює можливість інноваційного підходу у технології навчання у вищій школі.

Слід звернути увагу на науковому трактуванні поняття «технологія навчання». Так, Л. А. Байкова технологією вважає певну послідовність операцій, дій, спрямованих на досягнення навчально - виховної мети [1, с. 13]. В. П. Беспалько під педагогічною технологією мислить систему, в якій послідовно втілюється на практиці заздалегідь спроектований навчально-виховний процес [2]. Отже ми притримуємося підходу, що технологія навчання - це спосіб взаємодії суб'єктів освітньої діяльності з конкретно поставленою і визначеною ціллю.

У сучасній педагогіці об'єктивно існують декілька підходів до технології навчання у вищій школі такі, як: особистісно орієнтований, креативний, антропологічний, культурологічний, соціологічний, інформаційний, цілісний (холізм) і технологічний. На нашу думку сучасний викладач вищої школи зобов'язаний використовувати систему всього розмаїття технологій.

Ми вважаємо, що можна виділити чотири основних варіанти педагогічних технологій.

1. Засновані на випереджуючому фіксованому інтелектуальному розвитку студента; реалізуються в системі розвиваючого навчання.

2. Технології пріоритетного розвитку емоційно - чуттєвої сфери, уяви, творчих можливостей та здібностей через різні види гри, психологічні тренінги.

3. Технології пріоритетного розвитку практичного мислення, трудових умінь і навичок.

4. Технології духовно - морального становлення особистості, екологічної чистоти підходу до природи студента, виховання в нього шляхетних чеснот на основі віри в його вроджену місію і різноманітні можливості.

Ефективність будь – якої технології навчання визначається за результатом «підхід у технології навчання – можливості студента». Наприклад серед важливих результативних показників є подальша мотивація до засвоєння матеріалу, подальше застосування компетентностей дисципліни, самореалізація студента та інше.

Важливим фактом є індивідуальні особливості студентів, що передбачає відмінності у засвоєнні матеріалу, а саме і є нагальною потребою у використанні різноманітних сучасних підходів. З іншого боку сучасний студент дуже швидко еволюціонує у напрямку очікуваного результату від навчання у вищому закладі. Швидкість цієї еволюції є набагато вищою в порівнянні із еволюційними змінами у підходах навчання.

Отже, на нашу думку, сучасні підходи в технології навчання у вищій школі мають відповідати наступним правилам. Технології навчання конкретної дисципліни мають бути різноманітними. Враховувати очікуваний рівень результативності навчання студента. Відобразити

рівень розвитку науки і техніки. Технологія навчання має бути наочною, практичною та цікавою для сприйняття матеріалу.

Література:

1. Байкова Л. А. Технология игровой деятельности. Рязанский государственный педагогический университет, 1994. С. 234.
2. Беспалько В. П. Слагаемые педагогической технологии. М. : Педагогика, 1989. 190 с.
3. Ярошенко Т. Сучасність як предмет морфологічного та філософсько – етичного аналізу культури URL: irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe?..

УДК 378.147

**АКТИВІЗАЦІЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ
АГРОІНЖЕНЕРНИХ ДИСЦИПЛІН У ВИЩИХ
НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ**

*Корчак М.М., к.т.н.,
Подільський державний аграрно-технічний
університет*

Перед інженерною освітою стоїть завдання підвищення її якості, що передбачає високий рівень технологічної культури майбутніх інженерів, відповідність їх професіоналізму вимогам постіндустріального суспільства, професійну мобільність і конкурентоспроможність на ринку праці, готовність до самоосвіти і самовдосконалення. Завдання сучасної інженерної освіти – підготувати професіонального фахівця у своїй галузі з високим рівнем особистої відповідальності [1].

Метою агроінженерних дисциплін є надання знань, що необхідні для високоефективного використання сільськогосподарської техніки в